

U C H W A Ł A Nr 285

Rady Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa
Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
z dnia 17 kwietnia 2018 roku

w sprawie: odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych
w dyscyplinie „geodezja i kartografia” dr Magdaleny Nowak

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. 2017, poz. 1789) Rada Wydziału postanawia, co następuje:

§ 1

Po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak, protokołem i uchwałą komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak, w wyniku tajnego głosowania Rada Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie odmówiła nadania dr Magdaleny Nowak stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie „geodezja i kartografia”.

Uzasadnienie

Uchwałą nr 225 Rady Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (dalej: Rada Wydziału) z dnia 12 grudnia 2017 roku Rada Wydziału wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak wszczętego w dniu 26 października 2017 roku w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie „geodezja i kartografia”. Uchwałą nr 226 Rady Wydziału z dnia 12 grudnia 2017 roku Rada Wydziału wyznaczyła trzech członków do składu komisji habilitacyjnej w osobach: dr hab. inż. Adama Senetry, prof. UWM – jako recenzenta, dr hab. inż. Adrianny Kupidury – jako członka komisji oraz dr hab. inż. Dariusza Gościewskiego – jako sekretarza komisji. Decyzją z dnia 11 stycznia 2018 roku Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów powołała komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak (dalej: komisja habilitacyjna), w skład której weszli:

1. przewodniczący komisji – prof. Ireneusz Winnicki – Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie,
2. sekretarz komisji – dr hab. Dariusz Gościewski – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,

3. recenzent – dr hab. Mieczysław Kunz – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
4. recenzent – prof. Zofia Więckowicz – Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu,
5. recenzent – dr hab. Adam Senetra, prof. UWM – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,
6. członek komisji – dr hab. Joanna Bac-Bronowicz, prof. PWr – Politechnika Wrocławska,
7. członek komisji – dr hab. Adrianna Kupidura – Politechnika Warszawska.

Na podstawie dokumentacji postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak recenzenci sporządzili recenzje. W recenzjach opracowanych przez prof. Zofię Więckowicz oraz dr hab. Adama Senetrę zawarta jest konkluzja że dorobek naukowy dr Magdaleny Nowak spełnia warunki określone w Ustawie o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z 14 marca 2013 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) oraz zasadach oceny dorobku wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (dalej: ustawa). Natomiast dr hab. Mieczysław Kunz stwierdził, że dorobek naukowy Kandydatki nie spełnia powyższych warunków.

Na posiedzeniu komisji habilitacyjnej w dniu 6 kwietnia 2018 roku, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak, recenzjami wykonanymi przez prof. Zofię Więckowicz, dr. hab. Adama Senetrę i dr. hab. Mieczysława Kunza oraz po zapoznaniu się z opiniami członków komisji habilitacyjnej, komisja habilitacyjna stwierdziła, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe doktor Magdaleny Nowak zatytułowane „Zasady i procedury modelowania przestrzeni terenów zieleni z wykorzystaniem danych geodezyjno-kartograficznych” stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej geodezja i kartografia. Komisja wyraziła pozytywną opinię w sprawie nadania dr Magdalenie Nowak stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia. Uzasadnienie swojej decyzji komisja habilitacyjna podała w protokole z posiedzenia w dniu 6 kwietnia 2018 roku, zamieszczając fragmenty z recenzji oraz opinii wykonanych przez członków komisji habilitacyjnej w toku postępowania.

Dr hab. Mieczysław Kunz, napisał w swojej recenzji, że w ocenianym osiągnięciu naukowym dr Magdaleny Nowak „dwie pierwsze prace [A-I i A-II] posiadają IF, odpowiednio pierwsza 1,449 oraz druga 0,332, a ich sumaryczna liczba punktów według punktacji MNiSW wynosi 40. Dorobek punktowy całego cyklu przedstawionych pięciu publikacji jako osiągnięcia naukowego wynosi 61 i został wypracowany przez zespół autorski złożony z 6-ciu różnych osób. Tylko jedna praca [A-I] jest opublikowana w języku angielskim i w czasopiśmie o ugruntowanej pozycji międzynarodowej (Forests), a pozostałe w języku polskim mające zasięg wyłącznie krajowy, z czego artykuł [A-IV] opublikowany został w kwartalniku branżowym, bez angielskiego streszczenia i pełni rolę raczej popularyzatorską.” Następnie dr hab. Mieczysław Kunz stwierdził: „Niestety, nie znalazłem w zamieszczonym autoreferacie mocnego i przekonującego uzasadnienia wyboru podjęcia opisanego tematu badawczego. Nie zostały określone w sposób przejrzysty i niebudzący wątpliwości,

spójne z przedstawionym dorobkiem naukowym cele prowadzonych badań z określeniem celu głównego oraz celów dodatkowych. Nie został w sposób jednoznaczny określony obszar prowadzenia badań, których jedynym wspólnym mianownikiem jest teren zieleni, który raz przyjmuje postać lasu, gdzie indziej nieruchomości leśnych albo terenów zielonych miasta bądź parku miejskiego. Oczywiście można tutaj doszukać się logiki wyboru i prac przyczynkowych prowadzonych na takich przestrzennych strukturach krajobrazowych i jestem skłonny to uznać jako powód wystarczający i uzasadniający.” Dodatkowo dr hab. Mieczysław Kunz wskazał, że: „Z punktu widzenia załączonego materiału publikacyjnego istotnym elementem wnoszącym wkład w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia może być zasadniczo tylko nowy sposób szacowania gruntów leśnych i zadrzewionych. Dwa pierwsze wymienione osiągnięcia – analiza przepisów prawa pod określonym kątem jest wyłącznie elementem dodatkowym, a nie zasadniczym opublikowanych badań, a opracowane wytyczne do planów zarządzania parkiem nie mają wartości naukowej, a wyłącznie praktyczną i dlatego zostały opublikowane w kwartalniku branżowym. W przypadku określenia znaczenia budżetu partycypacyjnego na przykładzie miasta Olsztyna, trudno jest znaleźć uzasadnienie i wkład naukowy, oprócz samego opisu powszechnej i stosowanej w wielu miastach inicjatywy społecznej.” Dr hab. Mieczysław Kunz podkreślił, że: „Po analizie treści autoreferatu oraz po przeczytaniu załączonych pięciu publikacji odnoszę wrażenie, że zgłoszony cykl monotematycznych prac naukowych nie stanowi spójnego udokumentowania procesu badawczego prowadzonego świadomie w dłuższym horyzoncie czasowym (kilku lat), a wyłącznie jest zbiorem różnotematycznych prac cząstkowych, które stanowiły zasadniczo oddzielny problem badawczy Habilitantki. Zwłaszcza dwie ostatnie prace [A–IV i A–V] są tematycznie najbardziej oddalone od głównego nurtu problemowego trzech pierwszych wymienionych opracowań naukowych. Duże wątpliwości mam także w stosunku do zaproponowanego tematu zgłoszonego cyklu publikacji, który to w moim odczuciu nie odzwierciedla opisywanych zjawisk i elementów oraz wykorzystanych źródeł danych. Jestem skłonny zakwalifikować opisywane badania i przypadki do szeroko rozumianego modelowania przestrzeni terenów zielonych, jednak bardzo trudno mi jest znaleźć przykłady typowego wykorzystania w tych badaniach danych geodezyjno–kartograficznych, w taki sposób, aby było bezdyskusyjne. Nie znalazłem w żadnej z pięciu załączonych prac jakiegokolwiek mapy czy wizualizacji przestrzeni, co powinno być elementem końcowym każdego modelowania.”

Oceniając dorobek i aktywność naukową Habilitantki dr hab. Mieczysław Kunz zaznaczył, że: „Aktywność naukowa Pani dr Magdaleny Nowak po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych jest udokumentowana w sposób mało przejrzysty i mało staranny. Brakuje podsumowania w postaci zbiorczego przedstawienia liczby publikacji i łącznej liczby punktów według punktacji MNiSW w podziale na wybrane rodzaje publikacji naukowych oraz na okres prowadzenia badań, tj. przed i po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Analiza dostarczonej dokumentacji wskazuje na skromny poziom osiągniętych wskaźników parametrycznych dorobku naukowego. (...) W przypadku niektórych zaprezentowanych prac naukowych, napisanych przez zespół kilku autorów, Habilitantka określiła swój udział w postaci – udziału w sformułowaniu wniosków

i wykonania przeglądu literatury, co nie jest czynnością świadczącą o istotnym zaangażowaniu w cały proces badawczy skutkujący powstaniem publikacji.” Ponadto dr hab. Mieczysław Kunz nadmienia, że: „Trudno też pozytywnie określić zaangażowanie Habilitantki w prowadzenie badań naukowych finansowanych ze środków zewnętrznych, w tym – Komitetu Badań Naukowych, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowego Centrum Badań czy Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, bowiem w analizowanym okresie ponad 15 lat na stanowisku adiunkta nie realizowała (po 2002 roku), jako kierownik czy wykonawca żadnego grantu naukowego, oprócz udziału w badaniach statutowych jednostki, w której była i tak zatrudniona. (...) W zakresie upowszechniania wyników badań naukowych także przedstawione statystyki Habilitantki nie są imponujące, ponieważ uczestnictwo w zaledwie 7 konferencjach naukowych nie świadczy o dużym zaangażowaniu na tym polu po uzyskaniu stopnia doktora. Dodatkowo, liczba wykonanych recenzji publikacji naukowych – 2, świadczy raczej o słabej rozpoznawalności na krajowej arenie naukowej i nieugruntowanej jeszcze pozycji naukowej.”

Oceniając działalność organizacyjną i dydaktyczną dr hab. Mieczysław Kunz zaznaczył, że: „Pani dr Magdalena Nowak uczestniczyła w organizacji dwóch konferencji naukowych o zasięgu krajowym lub regionalnym, odpowiednio w 2014 i 2017 roku. Za osiągnięcie w dziedzinie organizacyjnej (nie podane w jakim zakresie), otrzymała nagrodę zespołową Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Jest także członkiem dwóch zespołów eksperckich oraz członkiem dwóch krajowych towarzystw naukowych. (...) W zakresie dydaktycznym i w zakresie popularyzacji nauki Habilitantka prowadzi zajęcia dydaktyczne, zarówno wykłady, jak i ćwiczenia, łącznie z siedmiu przedmiotów oraz seminaRIA dyplomowe. (...) Habilitantka podaje, iż opiekowała się 37 pracami dyplomowymi, zarówno inżynierskimi, jak i magisterskimi. To jest duże osiągnięcie dydaktyczne, jednak w opisie nie podano bardziej szczegółowych informacji, w tym przypisania poszczególnych prac do konkretnej uczelni, a także dla zobrazowania zainteresowań badawczych nie podano tematów realizowanych prac dyplomowych oraz ewentualnych osiągnięć dyplomantów.”

Dr hab. Mieczysław Kunz podkreślił, że: „Jednocześnie, po analizie całościowego materiału wyrażam opinię, że do mocnych stron Habilitantki można zaliczyć: umiejętności w zakresie analizy przepisów prawa dotyczących możliwości zalesiania gruntów rolnych z wykorzystaniem programów pomocowych, umiejętności w zakresie badania stanu prawnego wybranych gruntów, umiejętności w zakresie stosowania i oceny procedur szacowania gruntów leśnych i zadrzewionych, duży i podparty stosowanym wykształceniem potencjał w zakresie stosowania metod matematycznych i wskaźników mających zastosowanie w modelowaniu przestrzeni, bycie lokalnym ekspertem z dużą wiedzą i doświadczeniem praktycznym w zakresie zarządzania terenami zielonymi i ich planowania oraz zagospodarowania przestrzeni publicznych.”

Ostatecznie dr hab. Mieczysław Kunz, stwierdził, że: „Przedstawiony cykl pięciu publikacji powiązanych tematycznie pt.: Zasady i procedury modelowania przestrzeni terenów zielonych z wykorzystaniem danych geodezyjno-kartograficznych w moim przekonaniu nie spełnia wymogów osiągnięcia naukowego stawianych kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego. Stosunkowo mała aktywność naukowa,

mała liczba ukierunkowanych i „punktowanych” publikacji w określonym zakresie tematycznym, zwłaszcza poczynionych, jako główny autor, słabe umiędzynarodowienie dorobku naukowego, a także niewielkie osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne, sprawiają, iż z przykrością muszę stwierdzić, że wybrany cykl publikacji, będący niespójnym tematycznie zbiorem prac, jak i pozostały dorobek naukowy Pani dr Magdaleny Nowak nie spełniają ustawowych wymagań stawianych kandydatom do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego, zgodnie z Ustawą o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 roku z późniejszymi zmianami.”

Prof. dr hab. inż. Zofii Więckowicz w ocenie dorobku naukowego oraz istotnej aktywności naukowej zaznaczyła, że: „Od początku swojej działalności naukowej Habilitantka ma ściśle ukierunkowane zainteresowania badawcze. Koncentrują się one głównie na zagadnieniach związanych z kształtowaniem krajobrazu obszarów wiejskich oraz z gospodarowaniem obszarami zieleni na terenach zurbanizowanych. (...) Habilitantka zajęła się problematyką zmian przestrzennych na terenach leśnych w wyniku realizacji zalesień, a w szczególności zalesień w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Przedstawiła badania korzyści ekonomicznych procesu zalesień w porównaniu do innych form zagospodarowania gruntów rolnych niskiej jakości. Wykazała istotną rolę regulacji stanów prawnych nieruchomości leśnych dla potrzeb nowych funkcji pełnionych przez obszary leśne. Badając problematykę szacowania nieruchomości leśnych zwróciła uwagę na trudności określenia wartości rynkowej gruntów leśnych. Zaproponowała metodę wyceny tych gruntów, w której wykorzystuje się rynek nieruchomości rolnych. W badaniach związanych z kształtowaniem obszarów wiejskich wskazała rolę zadrzewień śródpolnych, jako szczególny element krajobrazów rolniczych, który nie powinien być pomijany w planowaniu przestrzennym na poziomie lokalnym oraz w programach rolno-środowiskowych. (...) Zaproponowała propozycję działań, które powinny zostać podjęte, by w proces kształtowania terenów zieleni włączyć społeczność lokalną.” Profesor Zofia Więckowicz wskazuje także, że: „Dr Magdalena Nowak brała udział w konferencjach naukowych międzynarodowych i krajowych, na których prezentowała swój dorobek naukowy. Łącznie wygłosiła 7 referatów, w tym 3 na konferencjach międzynarodowych. Była kierownikiem jednego grantu badawczego oraz współwykonawcą w dwóch. Za osiągnięcia naukowe została wyróżniona w 2014 r. indywidualną nagrodą Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.” W podsumowaniu dorobku naukowego profesor Zofia Więckowicz stwierdziła, że: „Oceniając dorobek naukowy dr Magdaleny Nowak stwierdzam, że jest on wystarczający pod względem wymogów stawianych kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, a Kandydatka wykazała się istotną aktywnością naukową po uzyskaniu stopnia doktora.”

Odnosząc się do cyklu publikacji przedstawionych do oceny jako osiągnięcie naukowe profesor Zofia Więckowicz podkreśliła, że: „W publikacjach tych Habilitantka przedstawiła istotne problemy gospodarowania zasobami zieleni na obszarach wiejskich i miejskich. Na obszarach wiejskich, wybrane problemy gospodarowania zasobami zieleni, przedstawiła na przykładzie największych terenów zieleni jakimi są lasy. W tym temacie zajęła się następującymi zagadnieniami: oceną możliwości i opłacalności zalesień; porządkowaniem stanu prawnego nieruchomości stanowiących własność LP; szacowaniem wartości gruntów leśnych i zadrzewionych w warunkach ograniczonego

rynku. Na terenach zurbanizowanych podstawowe obszary zieleni stanowią parki. Habilitantka przedstawiła istotne problemy związane z gospodarowaniem tymi obszarami, tj.: efektywne zarządzanie parkami; udział społeczności lokalnej w zarządzaniu parkami.” Następnie profesor Zofia Więckowicz stwierdziła, że: „Wskazane problemy można nazwać celami badań. Rozwiązanie tych problemów pozwoliło na opracowanie zasad i procedur zarządzania terenami zieleni. Realizując cel pierwszy dr Magdalena Nowak przeprowadziła analizę przepisów prawnych w zakresie możliwości zalesień gruntów oraz analizę opłacalności zalesień. (...) Realizując cel drugi Habilitantka przeprowadziła badania nad stanem prawnym nieruchomości stanowiących własność LP udostępnionych na cele inwestycyjne, wskazując, że w wielu przypadkach mają one nieuporządkowany stan prawny. Dotyczyło to w szczególności własności i legalizacji obiektów budowlanych oraz stanu ewidencji gruntów i budynków. W efekcie zaproponowała sposoby uporządkowania stanu istniejącego dla potrzeb zarządzania takimi zasobami. (...) Dr Magdalena Nowak zaproponowała, by wycenę tych gruntów opierać na aktualnych cenach rynkowych gruntów rolnych o określonej bonitacji. (...). W podsumowaniu oceny osiągnięcia naukowego profesor Zofia Więckowicz stwierdziła: „Za najważniejsze dokonania w ocenianym cyklu publikacji uważam: wskazanie rozbieżności prawa regulującego proces zalesiania gruntów rolnych oraz wskazanie korzyści wynikających z zalesienia słabych gruntów rolnych; wskazanie procedur porządkowania stanu prawnego lasów wykorzystywanych na cele nieleśne dla prawidłowego zarządzania takimi zasobami; zaproponowanie metody wyceny wartości rynkowej gruntów leśnych lub zadrzewionych opierającej się na aktualnych cenach rynkowych gruntów rolnych o określonej bonitacji; opracowanie wytycznych do planu zarządzania parkami, w tym wskazanie konieczności wydzielenia budżetu obywatelskiego dla terenów zieleni; zaproponowanie działań, mających na celu włączenie społeczności lokalnej w proces zarządzania terenami zieleni.

Ostatecznie profesor Zofia Więckowicz stwierdziła, że: „Przedstawione osiągnięcie naukowe jako całość, oceniam pozytywnie. Jest ono oryginalnym i twórczym osiągnięciem Habilitantki, stanowiące istotny wkład w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia. Jest ono dobrym przykładem pracy naukowej, która ma charakter praktyczny. Z pełnym przekonaniem stwierdzam, że przedstawiony przez dr Magdalенę Nowak cykl publikacji naukowych zatytułowany „Zasady i procedury modelowania przestrzeni terenów zieleni z wykorzystaniem danych geodezyjno-kartograficznych” wnosi istotny twórczy wkład w rozwój dyscypliny: geodezja i kartografia w zakresie gospodarowania przestrzenią.”

Oceniając działalność dydaktyczną i organizacyjną, profesor Zofia Więckowicz stwierdziła, że: „Po uzyskaniu stopnia doktora, była opiekunem 37 prac dyplomowych (inżynierskich i magisterskich) oraz recenzentem 10 prac inżynierskich. Habilitantka była recenzentem 2 publikacji. (...) Habilitantka aktywnie uczestniczy w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, jak również w ich organizacji. (...) Habilitantka współpracowała z Przedsiębiorstwem Utrzymania czystości, a we wrześniu i październiku 2014 r. odbyła staż w tym przedsiębiorstwie. Odbyła kilka staży zagranicznych i przebywała w zagranicznych placówkach naukowo-badawczych. (...) Od 2015 roku jest członkiem następujących organizacji naukowych: Towarzystwa Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Stowarzyszenia - Gospodarka Przestrzenna, a na macierzystym Wydziale jest członkiem zespołów eksperckich i konkursowych: Zespołu

Kształtowania Przestrzeni Niezurbanizowanej oraz Zespołu Inżynierii Przestrzennej. Za osiągnięcia organizacyjne została wyróżniona w 2015 r. zespołową nagrodą Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.”

W konkluzji profesor Zofia Więtkowicz stwierdziła, że: „Oceniając całokształt dorobku naukowego, wskazanego osiągnięcia naukowego oraz działalność dydaktyczno-wychowawczą, organizacyjną, popularyzatorską i współpracę międzynarodową stwierdzam, że zostały spełnione wymagania stawiane do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. (...) i wobec tego wnioskuję o dopuszczenie dr Magdaleny Nowak do dalszego postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie geodezja i kartografia.”

Przedstawiając ocenę osiągnięcia naukowego recenzent dr hab. inż. Adam Senetra stwierdził, że: „Łączna wartość punktowa cyklu publikacji wynosi 61. Udział Habilitantki oszacowany został na 33,25 pkt, co stanowi 54,5% całkowitej sumy punktów cyklu. Jest to wynik współautorstwa w dwóch najwyższ punktowanych publikacjach z listy A MNiSW oraz samodzielnego autorstwa w trzech publikacjach z listy B MNiSW.” Dr hab. inż. Adam Senetra podkreślił, że: „W przedłożonym autoreferacie Habilitantka scharakteryzowała cele naukowe zawarte w publikacjach i osiągnięte wyniki. Jak stwierdza, modelowanie terenów zieleni dotyczy problematyki zalesień oraz zarządzania tymi terenami. Obejmuje identyfikację stanu istniejącego oraz poszukiwanie nowych wzorców. (...) Habilitantka odnosi się w założeniach do obowiązujących regulacji prawnych oraz ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wskazuje na wagę inwentaryzacji, monitoringu i identyfikacji potencjalnych terenów zieleni. Uzupełnieniem jest analiza partycypacji społecznej (wyrażona opiniami użytkowników), struktury wydatków i możliwości pozyskania dodatkowych środków oraz analiza sposobów zarządzania zielenią miejską.” Następnie dr hab. inż. Adam Senetra stwierdził, że: „Kandydatka w sposób systematyczny zrealizowała zamierzone cele badawcze. Najważniejszym oryginalnym osiągnięciem naukowym zaprezentowanym w cyklu publikacji jest opracowanie metodyki oceny możliwości i opłacalności zalesień gruntów rolnych o niskiej produktywności. (...) Zwrócono uwagę na zmniejszającą się opłacalność zalesiania gruntów rolnych w zmieniających się uwarunkowaniach prawnych i ekonomicznych. W sposób przejrzysty zostało to powiązane z zagrożeniami środowiskowymi, które mogą być następstwem ograniczenia procesu zalesiania gruntów o niskiej przydatności dla rolniczego wykorzystania. Realizację tego celu oceniam wysoko. Drugi realizowany cel obejmował opracowanie zasad porządkowania stanu prawnego nieruchomości Lasów Państwowych wykorzystywanych na cele nieleśne. (...) Najważniejsze osiągnięcia w realizacji tego celu to analiza wykorzystania lasów na cele nieleśne oraz ustalenie stanu prawnego lasów wykorzystywanych na cele nieleśne i procedur porządkowania stanu istniejącego dla prawidłowego zarządzania tymi zasobami. Sugerowane wykorzystanie tej części to wytyczne dla nadleśnictw zarządzających lasami z zagospodarowaniem przeznaczonym na cele usługowe lub rekreacyjne. Realizacja tego celu jest oparta o analizy przepisów prawnych i zasobów baz danych związanych z nieruchomościami i z naukowego punktu widzenia nie przedstawia znaczących walorów poznawczych. Trzecim, ważnym i oryginalnym osiągnięciem naukowym jest opracowanie metody wyceny gruntów leśnych i zadrzewionych w przypadku ograniczonego rynku. (...)

Nowatorskie podejście uzależnia wartość gruntów leśnych i zadrzewionych od poziomu cen rynkowych gruntów rolnych o podobnej bonitacji. Jest to możliwe dzięki znalezieniu wspólnej płaszczyzny porównawczej w oparciu o walory przyrodnicze. (...) W mojej ocenie jest to najmocniejszy punkt proponowanej metodyki, oparty o wiedzę interdyscyplinarną łączącą geodezję, kartografię, rolnictwo i ekonomię. Zaproponowane podejście może znaleźć zastosowanie przy opracowaniu nowych metod wyceny nieruchomości leśnych i zadrzewionych. (...) Osiągnięcie czwartego celu oparto w znacznej mierze na partycypacji społecznej w procesie zarządzania terenami zieleni. (...) Oryginalnym osiągnięciem naukowym i aplikacyjnym tej części jest opracowanie wytycznych do planu zarządzania parkami oraz analiza możliwości wydzielania i wykorzystywania budżetu obywatelskiego. Stanowiąc to może podstawę do opracowania ogólnych wytycznych zarządzania parkami – jako elementu zintegrowanego systemu zarządzania terenami zieleni miejskiej. Moim zdaniem jest to najbardziej rozwojowy wątek pracy, wymagający dalszych badań.” Następnie dr hab. inż. Adam Senetra wskazał, że: „Kandydatka w sposób syntetyczny podsumowała tok podjętych badań i wyznaczyła perspektywy badawcze, co dobrze rokuje jej przyszłość naukową. Część wątków odznacza się walorami aplikacyjnymi. Część wymaga dodatkowych prac w związku ze zmieniającymi się uwarunkowaniami prawnymi, organizacyjnymi, ekonomicznymi i środowiskowymi.”

W podsumowaniu dr hab. inż. Adam Senetra zaznaczył: „Uważam, że przedłożony do oceny cykl publikacji jest oryginalnym i twórczym osiągnięciem Habilitantki, stanowiącym istotny wkład w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia w zakresie planowania przestrzennego i gospodarki nieruchomościami. Przyjęte tezy zostały rozwinięte na odpowiednim poziomie naukowym, a przedstawione rozwiązania w mojej ocenie, stanowią przyczynek do dalszego rozwoju badań w zakresie modelowania przestrzeni terenów zieleni.” Dodatkowo recenzent podkreślił, że: „Mankamentem przedstawionego dorobku jest fakt, że w żadnej publikacji z listy A MNiSW, Kandydatka nie figuruje jako pierwszy autor, chociaż w jednej udział jest proporcjonalny do liczby autorów (25%). W drugiej publikacji z listy A MNiSW udział określony został na poziomie 40%, takim samym jak udział pierwszego autora, co świadczy o znaczącym wkładzie Habilitantki. Wszystkie przytoczone wątpliwości nie zmieniają faktu, że przedstawione osiągnięcie naukowe w postaci pięciu publikacji oceniam pozytywnie.”

Odnosząc się do dorobku niewchodzącego w skład osiągnięcia, dr hab. inż. Adam Senetra stwierdził, że: „Badania naukowe Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora, koncentrowały się głównie na tematyce gospodarowania terenami zieleni na terenach zurbanizowanych oraz zmian zachodzących w przestrzeni terenów zieleni. (...) Za pozytywną stronę dorobku należy uznać publikacje w czasopiśmie znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (lista A MNiSW). Znaczna część artykułów opublikowanych w czasopiśmie znajdujących się na liście B została zamieszczona w czasopiśmie Acta Scientiarum Polonorum Administratio Locorum oraz Wycena–Wartość–Obrót–Zarządzanie Nieruchomościami. W wielu przypadkach są to publikacje samodzielne.” Dr hab. inż. Adam Senetra podkreślił jednak, że: „Kandydatka podała jedynie punktację publikacji głównego osiągnięcia naukowego. Wykaz dorobku zawiera udział procentowy współautorów, ale brakuje punktacji. Uważam, że jest to duży mankament wniosku.” Ponadto dr hab. inż. Adam Senetra stwierdził, że: „Oprócz

dwóch publikacji z listy A MNiSW na uwagę zasługuje samodzielne autorstwo dwóch monografii (2013 r. i 2014 r.) oraz redakcja naukowa jednej monografii. W ostatnich latach zaobserwować można wzmożoną aktywność na szeregu konferencjach międzynarodowych. (...) Należy zauważyć, że dr Magdalena Nowak była kierownikiem grantu finansowanego przez KBN. (...) Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora wygłosiła łącznie 7 referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych. Ten punkt dorobku nie jest zbyt imponujący i wymaga zwiększenia aktywności. Ponadto była współautorką wystąpień na 7 międzynarodowych (zagranicznych) konferencjach naukowych, których materiały konferencyjne są zaindeksowane w bazie Web of Science. (...) Habilitantka odbyła dwa krótkoterminowe staże naukowe ośrodkach zagranicznych oraz jeden staż w przedsiębiorstwie. Podjęte próby współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi za granicą świadczą o otwartości na współpracę, jednak moim zdaniem należało zintensyfikować tę działalność.”

Recenzent podkreślił, że: „Dorobek spełnia najważniejsze kryterium, dotyczące publikacji w czasopiśmie o najwyższej randze naukowej – umieszczonych na liście A MNiSW” Ostatecznie dr hab. inż. Adam Senetra stwierdził: „Oceniając dorobek naukowo-badawczy dr Magdaleny Nowak stwierdzam, że wykazuje się Ona istotną aktywnością naukową. Udokumentowane osiągnięcia, chociaż nie spełniają wszystkich kryteriów oceny zawartych w Rozporządzeniu MNiSW, stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia, co odpowiada zasadniczemu kryterium sformułowanemu w art. 16 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki.”

Oceniając dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpracę międzynarodową dr hab. inż. Adam Senetra stwierdził, że: „Z analizy dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej wynika, że spełnia on większość kryteriów wskazanych w przepisach prawnych. Stąd dorobek ten oceniam pozytywnie.”

W konkluzji dr hab. inż. Adam Senetra stwierdził: „W końcowej opinii stwierdzam, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr Magdaleny Nowak spełnia warunki określone w ustawie z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (...), a także w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (...).”

Przedstawienie opinii

Dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz w opinii zaznaczyła, że: „Propozycje zasad wynikają z analizy prawa unijnego i polskiego, analizy opłacalności zalesień gruntów i ustaleniu nieleśnych sposobów zagospodarowania. Godne uwagi jest tu podkreślenie konieczności długoterminowej inwestycji w tworzenie terenów zielonych, mimo ryzyka – przy zmiennej polityce leśnej – preferującej zawsze ekonomię, a rozmaicie korzyści środowiskowe. Odnosząc się do dorobku niewchodzącego w skład osiągnięcia naukowego dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz napisała: „Pozostałe badania Kandydatki połączone są z wyżej wymienionymi osiągnięciami, co świadczy o koncentracji zainteresowań na jednym problemie badawczym. Można by z dorobku, określonego jako pozostałe osiągnięcia, szerzej dobrać zaproponowany cykl publikacji, włączając jeszcze publikacje samodzielne, łatwiej byłoby też wtedy stwierdzić

uprawnienie do użycia w tytule zaproponowanego cyklu pięciu powiązanych tematycznie publikacji „z wykorzystaniem danych geodezyjno-kartograficznych.”

W ocenie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Habilitantki dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz zaznaczyła: „(...) uważam, że większość kryteriów podanych w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki została pozytywnie wypełniona. Oceniając niezbyt pozytywnie współpracę z zagranicą trzeba wrócić do tego, że jednym z podstawowych zakresów działalności Kandydatki jest analiza przepisów prawa oraz stanu prawnego i szacowania gruntów leśnych i zadrzewionych na polskim rynku lokalnym. Nie są to tematy, jak i kataster polski, możliwe do przedstawiania na forum międzynarodowym z powodu, delikatnie rzecz ujmując, odmienności charakteru problemów. Współpraca naukowa z ośrodkami zagranicznymi, osób zajmujących się w/w tematyką, wymaga odejścia od stricte badań własnych.” W konkluzji dr hab. inż. Joanna Bac-Bronowicz stwierdziła, że: „Mimo powyższych zastrzeżeń wnioskuję o dopuszczenie dr Magdaleny Nowak do dalszego toku postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie geodezja i kartografia.”

Dr hab. inż. Adrianna Kupidura w swojej opinii zaznaczyła, że: „Przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe stanowi twórczy wkład w rozwój dyscypliny geodezja i kartografia, w zakresie gospodarowania przestrzenią. Habilitantka wskazała rozbieżności prawa regulującego proces zalesiania gruntów rolnych, wskazała procedury porządkowania stanu prawnego lasów wykorzystywanych na cele nieleśne, zaproponowała nowy sposób wyceny wartości rynkowej gruntów leśnych i zadrzewionych, opracowała wytyczne do planu zarządzania wybranymi terenami zieleni, zaproponowała zakres działań mających na celu włączenie społeczności lokalnej w proces gospodarowania terenami zieleni.”

Odnosząc się do dorobku niewchodzącego w skład osiągnięcia naukowego, dr hab. inż. Adrianna Kupidura napisała: „Osiągnięcia naukowo-badawcze dr Magdaleny Nowak po uzyskaniu stopnia doktora obejmują 26 publikacji (w tym 8 w języku angielskim). Jest współautorką dwóch publikacji w czasopiśmie znajdujących się w bazie JCR. Jest autorką dwóch i współautorką jednej monografii naukowej oraz rozdziałów w trzech monografiach w języku polskim. Liczba cytowań według bazy WoS wynosi 6, Indeks Hirscha według bazy WoS wynosi 2. W dokumentacji dołączonej do wniosku habilitacyjnego Habilitantka określiła swój procentowy udział i wkład merytoryczny w prace zespołowe. Habilitantka brała udział w 3 projektach badawczych (jednego z nich była kierownikiem).”

Oceniając dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr hab. inż. Adrianna Kupidura zaznaczyła: „Dr Magdalena Nowak była opiekunką 37 prac dyplomowych. Była recenzentką artykułów naukowych. Habilitantka była członkiem komitetów organizacyjnych konferencji naukowych. Jest członkiem dwóch organizacji naukowych. Habilitantka prezentowała swój dorobek naukowy na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych.” Jednocześnie dr hab. inż. Adrianna Kupidura podkreśliła: „Niestety, dość skromnie prezentuje się uczestnictwo Habilitantki w programach międzynarodowych. Brała udział w dwóch krótkich wizytach naukowych w zagranicznych ośrodkach badawczych.”

W konkluzji dr hab. inż. Adrianna Kupidura stwierdziła, że: „Analiza przedłożonej dokumentacji pozwala stwierdzić, że dorobek naukowy, dydaktyczny

i organizacyjny dr Magdaleny Nowak, spełnia wymagania potrzebne do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1789), a także w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (...).”

Dr hab. inż. Dariusz Gościewski, w swojej opinii stwierdził, że: „W przedstawionym autoreferacie brakuje jednoznacznie określonego celu prowadzonych badań oraz brakuje argumentacji wyboru reprezentatywnych obiektów obranych do badań, a zaprezentowane rozwiązania dotyczą jedynie wybranych obiektów rynku lokalnego. Zaprezentowane wybrane studia przypadków nie zostały zweryfikowane na innych obiektach badawczych. Brakuje odniesień do innych rozwiązań stosowanych w kraju i za granicą, co nie pozwala wyciągnąć wniosków o uniwersalności przedstawionych rozwiązań. Jedynie pierwszy (najwyżej punktowany) współautorski artykuł zawiera najbardziej kompletną analizę przedstawianego zagadnienia. Na uwagę zasługuje również zaproponowany sposób określania wartości rynkowej gruntów leśnych i zadrzewionych w warunkach ograniczonego rynku. Jest to w mojej ocenie największe osiągnięcie Habilitantki. W prezentowanej pracy brakuje również typowego wykorzystania danych geodezyjno-kartograficznych, a zwłaszcza analiz dokonywanych przy wykorzystaniu narzędzi informatycznych dostępnych we współczesnych systemach informacji przestrzennej. W przedstawionych badaniach brakuje także wizualizacji przedmiotowych analiz przy wykorzystaniu GIS, map, diagramów, uniwersalnych schematów postępowania oraz odniesień i porównań do rozwiązań stosowanych na świecie. Moim zdaniem wyciągnięte wnioski cechuje lokalny zasięg i nie stanowią one uniwersalnego rozwiązania. Z kolei zastosowane metody badawcze nie wykorzystują współczesnych technologii informatycznych i mają wątpliwą wartość naukową.”

Oceniając pozostały dorobek Habilitantki dr hab. inż. Dariusz Gościewski podkreślił, że: „Ogółem dorobek naukowy Habilitantki, po uzyskaniu stopnia doktora, obejmuje 26 publikacji, w tym 14 pozycji to prace indywidualne. W języku angielskim ukazało się 8 prac, wszystkie to prace zespołowe. Jest współautorką 2 artykułów w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports część A wykazu czasopism naukowych MNiSW. Jest autorką 2 oraz współautorką 1 monografii i rozdziałów w 3 monografiach w języku polskim, 11 publikacji naukowych w Czasopismach z listy B MNiSW, 7 publikacji w materiałach konferencyjnych indeksowanych na Web of Science oraz jest redaktorem naukowym 1 monografii. Według bazy WoS liczba cytowań wynosi 6, a indeks Hirscha równa się 2; według bazy Publish or Perish liczba cytowań wynosi 11, a indeks Hirscha równa się 1. Przedstawiona indeksacja świadczy o słabym umiędzynarodowieniu badań oraz słabej rozpoznawalności międzynarodowej. Brakuje również określenia współpracy naukowej z krajowymi ośrodkami naukowymi. Wykaz prac naukowych Habilitantki wskazuje, że jej aktywność naukowa po uzyskaniu stopnia doktora nie jest w pełni satysfakcjonująca. Moim zdaniem dorobek naukowy Kandydatki jest niewystarczający i nie spełnia wymagań potrzebnych do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.”

Oceniając działalność organizacyjną, dydaktyczną i popularyzatorską dr hab. inż. Dariusz Gościewski stwierdził, że: „... jest to najmocniejsza strona

osiągnięć Kandydatki. (...) Habilitantka była członkiem 2 komitetów organizacyjnych konferencji naukowych oraz prezentowała swój dorobek na 4 międzynarodowych i 3 krajowych konferencjach naukowych. Kandydatka jest członkiem Towarzystwa Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Stowarzyszenia Gospodarka Przestrzenna. Jest także laureatem nagrody JM Rektora Uniwersytetu Warmińsko– Mazurskiego za osiągnięcia w dziedzinie naukowej w 2014 r. oraz za osiągnięcia w dziedzinie organizacyjnej (zespołowa) w 2015 r. (...) dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Kandydatki oceniam pozytywnie.” W konkluzji dr hab. inż. Dariusz Gościński stwierdził, że: „Wniosek dr Magdaleny Nowak ubiegającej się o nadanie stopnia dr. hab. w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia jest przedwczesny. Z przedłożonego do oceny Wniosku wynika, że nie zostały spełnione wymagania stawiane osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (...).

Prof. dr hab. inż. Ireneusz Winnicki, przewodniczący komisji habilitacyjnej stwierdził, że: „Główny obszar badawczy Habilitantki obejmuje szeroko rozumianą architekturę krajobrazu z umiejętnie wykorzystywaną (do jej projektowania) wiedzą geodezyjno-kartograficzną oraz ekonomiczną. Wyniki swoich analiz Kandydatka publikuje, niestety, głównie w czasopiśmie, których zasięg oddziaływania jest ograniczony. (...) Odnosząc się do pięciu publikacji stanowiących podstawę ubiegania się o awans naukowy stwierdzam, że jedynie pierwsza (współautorska, udział Habilitantki – 25%) ma te cechy naukowe, które spełniają wymagania Rozporządzenia. Druga, pięciostronicowa, może być uznana za komunikat, a praca 4, za 3 punkty, nie powinna znaleźć się w tym cyklu. W głosowaniu swoje wątpliwości rozstrzygnę na korzyść Kandydatki i wstrzymam się od głosu.”

Po przedstawieniu recenzji i opinii odbyła się dyskusja na temat końcowej oceny wniosku Habilitantki. Członkowie komisji habilitacyjnej dokonali bilansu całokształtu osiągnięć i zgłoszonych w recenzjach uwag oraz potwierdzili wnioski zawarte w swoich recenzjach i opiniach. Większość członków komisji stwierdziła, że prace przedstawione w ocenianym cyklu publikacji stanowią nowatorskie podejście do modelowania przestrzeni terenów zieleni z wykorzystaniem danych geodezyjno-kartograficznych, a badania prowadzone przez Kandydatkę wpisują się w aktualne trendy dotyczące problematyki zalesień oraz zarządzania terenami zieleni i szacowania wartości gruntów leśnych i zadrzewionych w warunkach ograniczonego rynku. Ponadto stwierdzono, że w przedstawionych badaniach brakuje wizualizacji badanych obszarów oraz prowadzonych analiz przestrzennych przy wykorzystaniu współczesnych technik informatycznych, a także diagramów i uniwersalnych schematów postępowania oraz dokonania odniesień i porównań do rozwiązań stosowanych w kraju i na świecie w podobnym zakresie tematycznym. Członkowie komisji jednoznacznie stwierdzili, że wniosek został przygotowany wyjątkowo niestarannie pod względem formy oraz składu i edycji. Zabrakło także zestawienia bibliometrycznego pozostałego dorobku naukowego. Ponadto stwierdzono, że można proponowany cykl powiązanych monotematycznie publikacji poszerzyć o jedną z monografii „M. Nowak, 2013, Gospodarka terenami zieleni na terenach zurbanizowanych na przykładzie miasta Olsztyn, Wydawnictwo UWM w Olsztynie”.

W wyniku jawnego głosowania komisji habilitacyjnej w sprawie wyrażenia opinii o nadaniu lub odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Magdalenie Nowak

- za nadaniem stopnia doktora habilitowanego oddano 4. głosy,
- za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego oddano 2 głosy;
- nie było głosów wstrzymujących się.

Po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak, protokołem i uchwałą komisji habilitacyjnej powołanej w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Magdaleny Nowak, w wyniku dyskusji i tajnego głosowania Rada Wydziału Geodezji, Inżynierii Przestrzennej i Budownictwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie podjęła uchwałę o odmowie nadania dr Magdalenie Nowak stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie „geodezja i kartografia”.

Wyniki głosowania:

Uprawnionych do głosowania: 33. członków Rady Wydziału

Obecnych na posiedzeniu: 29. członków Rady Wydziału

Głosy za odmową nadania stopnia doktora habilitowanego: 21

Głosy przeciw odmowie nadania: 2

Głosy wstrzymujące się: 6.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

*Przewodniczący Rady
Dziekan*

dr hab. inż. Paweł Wielgosz, prof. UWM